

A tisztviselők felemelt drágasági segélyére

Szegedre is megérkezett a végrehajtási utasítás. — Elégedetlenek a tisztviselők.

SZEGED, október 17.
(Saját tudósítónktól.)

A Szeged adott elsőnek hírt arról, hogy a kormány elhatározta a tisztviselők drágasági segélyének százszázalékos felemelését. A rendelet várva-várt végrehajtási utasítása azonban egyre késett, míg végre ma mégis megérkezett a szegedi állampénztárhoz.

A végrehajtási utasítás értelmében a felemelt drágasági segélyek kifizetését az egyes szakminisztériumok végzik el. A rendeletnek ez az intézkedése, mint értesülünk, nagy elégedetlenséget okozott a tisztviselők táborában, akik abban a hitben várták a felemelt drágasági segély kifizetéséről szóló utasítást, hogy annak megjelenése után azonnal kifizetik azt nekik. Ilyen módon terjesztették elő annak idején kívánságukat a kormány elé és ezt az illetékesek akkor meg is ígérték nekik. Az utasítás szerint azonban — a multak tapasztalatain okulva — legfeljebb karácsonyra kaphatják meg a tisztviselők felemelt járandóságukat, holott erre sürgősen szükségük volna. Az elégedetlen tisztviselők most a KANSz útján próbálják megváltoztatni a rendelet végrehajtási utasítását. A KANSz vezetősége ezenfelül megsürgeti illetékes helyen a díjnokok felemelt lakbérsegélyének és a tisztviselők köztudományi pótlékának a kifizetését.

Belvárosi Mozi

Hétfőtől csütörtökig

A magyar népszínmű irodalom ékessége!

Raguimesi vadvirág

Géczy István pályadíjnyertes népszínműve 4 felvonásban.

Főszereplők:

K. Gömöri Vilma | Mihó László
Kovács Lili | Medgyaszay Jenő
Mihályi Vilcsi | Tiury Elemér
Kürthy Teréz | Ujváry Lajos

Eredeti zenével, énekbetéttel!!!

Dankó-dalokat, a darab betéteit

Blaskó Lajos baritonista énekl.

Azonkívül:

ZIGOTO A KÖBÁNYÁBAN

Különő vigjáték 2 felvonásban.

Előadások fél 5, fél 7 és fél 9 órakor.

Péntektől vasárnapig

HENNY PORTEN parádés alakításával!

Boleyn Anna.

Történelmi regény 6 felvonásban.

TÁBOROSINÉ

Uj harisnyát, fejlejt a legolcsóbban vállalja

Arany János-utca, cipészüzlet.

Forgalmi adókönyvek,

Clubpapír és szivarkahüvelyek és mindenféle papírművek a legolcsóbban beszerezhetőek

Kovács Henrik könyvkerekedőnél
Kölcsey-utca 4. 1050 Telefon 10-48.

Curzon Oroszország ellen.

LONDON, okt. 17. (Saj. tud.) A Nap írja: A Daily Herald jelenti, hogy lord Curzon Briand miniszterelnöknek magánlevelet írt, melyben azt tanácsolja neki, hogy tartózkodjék attól, hogy Oroszországgal bármilyen viszonyba is lépjen.

Vasárnap éjjeli csendélet a Boldogasszony-sugáruton.

Igazoltatások, pofonok és egyéb egyéni akciók az éji homályban.

Menyhárt rektor nyilatkozata.

SZEGED, október 17.
(Saját tudósítónktól.)

Az itt következő esemény megírásánál nem vezet más bennünket mint a történelmi hűség s éppen ezért mindvégig szigorú tárgyilagossággal teszünk eleget újságírói kötelességünknek.

Tegnap, vasárnap a záróra után a Kelemen- és Zrinyi-utcákon s a Gzella-téren keresztül három, mostanában feltűnt diáksapkás és civilkalapos, fülkösökkel valamint sétapálcákkal jól felszerelt hangos csoport igyekezett a teljes sötétségben lévő Boldogasszony-sugárut felé. A csoportok a sötétség leple alatt egyre hangosabbak lettek, majd pedig szinte ordilásszerűleg hangoztatták:

— Egyetemisták vagyunk! Egyetemisták!

A hangos és eléggé jól öltözött ifjak háborítatlanul ordítottak egy darabig, azután pedig csendes várakozó álláspontra helyezkedve, neki-támaszkodtak a DMKE falának. Némaságuk azonban nem tartott sokáig. Három iparoskülső ember sieteti szótalanul, valószínűleg hazafelé. A három ember alig ér a DMKE tulsó kapuja elé, ahova a magukat egyetemistáknak nevező fiatalok elhelyezkedtek, mikor vad kiáltás süvít bele az éjszakába:

— Állj! Ki vagy! — hangzik a kiáltás. A három gyanútlan hazagyevő ügyet sem vetve, tovább akart menni, ekkor azonban boljaitak levegőbe tartva, körülvették őket az ifjonok.

— Kik vagytok? — kérdi dühös, rekedt hangon az egyik, a most már veszélytsejtő békés embereket.

— Szegedi iparosok, — felelik félénken a kérdeztettek.

Szavuk úgy látszik vörös posztóként halott az ifjakra, mert eddigi hangukat tullicitálva, még jobban kezdtek kiabálni. Szitkok repültek a levegőben. Botok emelkedtek az igazoltatóit emberek felé, majd pedig négy-öt pofon csaltant el a bábeli hangzavarban. A felpofozott emberek védekezni próbáltak, de még sem mozdulhattak, oly ügyesen fogták közre őket támadóik, kik miután úgy vélték, hogy jó munkát végeztek, futva tovább mennek, utjukban felőke mindenkit, aki utjukba akad.

A nyulként futó fiúk a Liliom-utca sarkán másik két polgárral ismételték meg az előbbi akciójukat, azután hangos lármázással és kapucdöngetéssel elvonultak a vasúti töltés felé...

Ez a hiteles története a Boldogasszony-sugáruton tegnapéjjel — minden rendőri beavatkozás nélkül — végbemélt egyéni akciónak, mely remélhetőleg arra fogja indítani a rendőrséget, hogy a jövőben esetleg előforduló hasonló tünetek megakadályozása céljából, megfelelő rendőri járőrt rendel ki erre az utvonatra, amelyen békés polgár az utóbbi időben anélkül, hogy inzultusnak ki ne legyen téve, nem igen járhat.

Az egyetem intézményének tisztelése és szerellete készített bennünket arra, hogy ez ügyben dr. Menyhárt Gáspár rektor magnificus nyilatkozatát is kikérjük, aki a következőket volt szíves munkalársunknak mondani:

— Elsősorban az volna megállá-

pitandó, hogy tényleg egyetemi hallgatók voltak-e az eset elkövetői. Ha tényleg egyetemi hallgatók voltak a botrány hősei, azt a legnagyobb mértékben sajnálom. Amennyiben akár hozzám, akár máshová erről hivatalos feljelentés érkezik és megállapítást nyer, hogy tényleg egyetemi hallgatók az ügy szereplői, a szabályok értelmében a legszigorúbban fogunk eljárni.

Kérdésünkre, hogy a szóbanforgó kihágás milyen retorziót vonhat maga után, a következő választ kaptuk:

— Ha valaki olyan viselkedést tanusít, amely az egyetemi polgár méltóságával össze nem fér, az ellen fegyelmi eljárást indítunk. Ezek között a legsúlyosabb az összes egyetemekről való kizárás, legenyhébb pedig a dorgálás.

Végül kijelentette Menyhárt rektor sajnálkozását a fölött, hogy ez a botrány egyáltalában előfordulhatott.

Dr. Bottka Sándor főkapitány, akit szintén megkérdeztünk ebben az ügyben, a következőket mondotta munkatársunknak:

— Nekem is tudomásom van róla, hogy egyesek — legfőbb esetben nem is egyetemi polgárok — az egyetem jelszava alatt, békés embereket molesztálnak. Minden intézkedést megtettem, hogy az ilyen sajnálatos kilengések a jövőben meg ne történhessenek.

Ruhaprobléma a tanács előtt.

SZEGED, október 17.
(Saját tudósítónktól.)

A város tanácsához beérkezett a városi alkalmazottak téli ruhával való ellátásának költségvetése. A tűzoltóság, iskolaszolgák, vámőrök, kocsisok és egyéb különös közigazgatási alkalmazottak téli ruházata kilenc és fél százezer koronát igényel és a gazdasági hivatal kéri a tanácsot, hogy a jelzett összeg elszámolásig hiteleztessek.

A város tanácsa megdöbben a majdnem egymillió korona újabb kiadás elírányzatának hallatára s Bokor Pál helyettes polgármester, előadó szavaira egyszerre többen is reflektáltak. A polgármester sietett megjegyezni, hogy köpönyeg nem éppen szükséges minden esztendőben, talán esetleg hordhatnák az idén még a régiút az alkalmazottak. Mert bizony ő is most fordítottja ki a köpönyegét — vajjon hányadszor? — és az is belekerül 3800 koronájába. Meg kellene tehát érdeklődni, mielőtt a hitelt megszavazzák, hogy mikor kaptak a szóbanforgó alkalmazottak télikabátot.

Taschler Endre főjegyző jutott ezután szóhoz és meleg pesszimista elérékenyüléssel mondta:

— Én már nem akarok ebben az életben télikabátot csináltatni. Pedig az utolsó még akkor hoztam Innsbruckból, mikor a háború kitört.

Balogh Károly, az élet praktikumainak látóka már a kivétel nehézségein akar könnyíteni javaslatával, amely szerint versenytárgyalást tűzenek ki a helyi szabómesterek között a ruhák kedvező áron való megcsináltatása érdekében. A tanács elfogadta ezt a javaslatot, de a köpönyegek beszerzését addig nem hajlandó eszközölni, amíg jelentést nem kap arról, hogy hány esztendősek a tűz- és vámmolók köpönyegjei.

TEGNAP

érkezett meg a velencei magyar delegáció. Mint a H. N. írja: Gróf Bethlen István miniszterelnök és gróf Bánffy Miklós külügyminiszter négy fórumnál tartanak beszámolókat a velencei tanácskozásokról: a kormányzóknál, a minisztertanácsnál, a külügyi bizottságban és a sajtó képviselői előtt. A két kormányférfi megérkezése után azonnal kihallgatáson jelent meg a kormányzóknál, aki együttesen fogadta őket. Rövidesen beszámoltak a tanácskozás lefolyásáról és eredményéről, amelyet a kormányzó különben is ismert már. A miniszterelnök és a külügyminiszter inkább egyéni impressziójáról számolt be.

A rövid audencia után a miniszterelnöki palotába haitattak, ahol akkorra a kormány tagjai már teljes számban összegyűltek, nagyatádi Szabó István kivételével, akit Mayer János államtitkár helyettesített. A minisztertanácsban, amely délután 1 órától 5 óráig tartott. Bethlen és Bánffy a velencei eseményekről és eredményekről számoltak be minisztertanácsuknak, akik örömmel vették tudomásul a beszámolót. Bethlen ebédet adott minisztertanácsának és ebéd után folytatták a minisztertanácsot. A folyó ügyeket tárgyalták le és Bethlen arra kérte a kormány tagjait, hogy csak a mulhatatlan ügyeket terjesszék elő, mert úgy ő, mint Bánffy az ut fáradalmait még nem pihenték ki.

Fáradtsága megakadályozta abban, hogy a pártok vezéreivel is érintkezésbe lépjen és őket is informálja az eredményekről, vagy hogy tölük a belpolitikai helyzetről információt kérjen. Elesett az a terv is, hogy a nemzetgyűlést a közeli napokban összehívják. Megelégzenek a külügyi bizottságnak kedde való összehívásával is.

A sajtó képviselőit hétfő délelőttre kértette magához a miniszterelnök.

Politikai körökben az a vélemény, hogy a miniszterelnök megerősödve tért haza, bár nem lehetetlen az, hogy a kormány a külpolitikai siker boldogsága mellett a belpolitika narancshéján csuszik el. Hogy hogy lesz, azt még ma nem lehet tudni. Addig míg a kisgazda vezérek haza nem érkeznek, nem lehet világos helyzetet teremteni. Nagyatádi kedden, Rubinek szerdán érkeznek meg. Ezen a napon tartanak pártértekezletet és ez a nap ígérkezik döntőnek. Azok, akik békülni akarnak, hatalmas argumentumot találnak a kormány külpolitikai sikerében. Azt mondják, hogy nagyatádi Szabó szigoruan ragaszkodik állásponthoz, de emellett kedvetlen és elkéseregett.

A szavazásoknál semmi sem játszik majd közre, ami Magyarország helyzetét gyöngíthetné. Nincs kétség az iránt, hogy Sopron és Környéke a miénk marad. Tudják, hogy Bethlen miniszterelnök igen erős küzdelmet vívott Schober kancellarral, aki egész nyugodtan állhat az osztrák közvélemény elé, mert azok az előnyök sem megvetendők, amelyeket ő ért el. Azt is mondják, hogy a kormánynak meg vannak a békességes eszközei, amellyel a felkelőkre hatni bír.

Ukrán lázadás a szovjet ellen.

BUKAREST, okt. 17. (Saj. tud.)

Az Uj Lap írja: A Dimineaca értesülése szerint az ukrain parasztlak fellázadtak a szovjeturalom ellen. Egy vörös ezred átpártolt az ellenforradalmárokhöz.

A felszülézi nemetség a felosztás ellen.

KATTOWITZ, okt. 17. (Saj. tud.)

A H. N. írja: A felszülézi nemet végrehajtó-bizottság a felszülézi nemet néphez felhívást intézett, amely felhívás a genfi felosztási tervet vonatkozólag a következőket mondja:

— A német lakosság sohasem nyugodhatik bele a felosztásba. A német népnek ma nincs hatalma, ezért elkövetettek mirajtunk erőszakot. De még a legrosszabb ellenség sem rabolhatja el német mivoltunkat. A bizottság táviratot intézett a német kancellárhoz, amelyben annak adnak kifejezést, hogy a kormány határozatlan utasítsa el a népszövetségnek Felsőszüléziakra vonatkozó döntését. Kijelentik még, hogy a nemetségnek a Keleten való teljes feladását jelenti az a gondolat, hogy a német népnek abban a reményben kell elfogadni e döntést, hogy ezzel a jóvátételi összeget csökkenítik.